

עפ"ג 57656/11/16 - מדינת ישראל נגד נטלי אברמוב

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 57656-11-16

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערערת

נטלי אברמוב
ע"י ב"כ עו"ד חגית רוזנברג

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופטת חנה מרים לומפ) מיום 10.10.16 בת"פ 20346-06-14.

כללי

1. המשיבה הורשעה על יסוד הודאתה בתקיפה הגורמת חבלה של ממש ובתקיפת שוטר (שתי עבירות) ונדונה לשל"צ בהיקף 180 שעות, צו מבחן לשנה ומאסר על תנאי. הערעור מופנה כנגד קולת העונש.
2. המשיבה הועמדה לדין ביחד עם שני אחיה. ואלה המעשים בהם הורשעה: ביום 1.4.12, במהלך חיפוש שביצע כוח משטרת בדירת נאשם 1, תקפה המשיבה את אחד השוטרים, הלמה בפניו באגרופים וסטרה לו. כתוצאה מכך, אחת משיניו נשברה והוא סבל מדימום רב באפו. (לגבי שוטר זה הוסכם כי המשיבה לא ידעה שהוא שוטר). בהמשך, תקפה המשיבה שוטר אחר שהגיע ככוח סיוע, בכך שאחזה בחוזקה באשכיו וגרמה לו להתפתל מכאבים, בעוד שנאשם 2 תפס בצווארו. כמו כן, המשיבה הדפה שוטרת שהגיעה למקום באמצעות ידה בפניה של השוטרת וגרמה לשוטרת להפיל את הטלפון הנייד באמצעותו ניסתה השוטרת להזעיק סיוע.

טענות הצדדים

עמוד 1

3. ב"כ המערערת עותרת להחמרת עונשה של המשיבה ולקביעתו בתוך מתחם הענישה ובאופן ההולם את חומרת העבירה ונסיבותיה. המאשימה טוענת כי העונשים שהוטלו על המשיבה אינם הולמים את חומרת המעשים שביצעה, וכי בנסיבות אלה, אין להעדיף את שיקולי השיקום בעניינה של המשיבה על פני שיקולי ההלימה ביחס לעבירות ולנסיבות ביצוען. לעמדת המאשימה, מדובר במעשים אלימים, חמורים וחריגים אשר כווננו כנגד שלושה שוטרים והסבו נזק ממשי שאין להקל בו ראש. כמו כן, מדובר בתקיפה ממושכת אשר לא פסקה אף לאחר שהמשיבה הבינה כי מדובר בשוטרים, ולא ניתן לומר כי מדובר במעידה רגעית וחד פעמית. חריגה מטעמי שיקום אפשרית במקרה בו מדובר בנאשם שהשתקם או שיש סיכוי ממשי לשיקומו, אך המשיבה אינה עונה לדרישות אלה. המשיבה התקשתה לקבל אחריות מלאה על מעשיה, ראתה את עצמה כקרבן של התנהגות השוטרים, ושירות המבחן הצביע על משברים רבים בחייה של המשיבה המהווים גורמי סיכון להישנות מעורבות פלילית. לפיכך, אין כל הצדקה לחריגה ממתחם הענישה בעניינה של המשיבה, ולכל היותר ניתן לשקול שיקולים אלה בתוך מתחם הענישה. יתרה מזו, המקרה דנן מאופיין בחומרה יתירה, אשר לפי סעיף 40ד(ב) לחוק, ניתן במקרה כזה לחרוג ממתחם העונש רק בנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן, שאינן מתקיימות בענייננו. הנסיבות ששקל בית משפט קמא, כגון נטילת אחריות, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, העדר עבר פלילי ונסיבות משפחתיות - מצויות במסגרת סעיף 40יא לחוק, הקובע כי בית המשפט רשאי להתחשב בהם ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. לפיכך, עותרת המאשימה להחמרת עונשה של המשיבה.

4. ב"כ המשיבה טענה כי מאז האירוע חלפו מעל לחמש שנים והשאלה היא מהו האינטרס הציבורי אותו מייצגת המדינה: למשיבה אין הרשעות קודמות, העבירות הן מהרף הנמוך, ניתן להתרשם מנסיבות חייה המורכבות כמפורט בתסקיר שירות המבחן. הנה מפרנסת יחידה ואם חד הורית. המשיבה לא יזמה ולא תכננה את האירוע, אלא הוזעקה על ידי גיסתה מחשש שמצויים אנשים זרים בדירה, ומכאן גם נגרם הנזק לשוטר הראשון. המשיבה עמדה לעזוב ואז הגיעה תגבורת שוטרים ונעשה שימוש בגז מדמיע. האירוע השני התרחש לאחר שנעשה שימוש בגז מדמיע והמשיבה צפתה באחיה כשהוא מותקף על ידי שוטר, ופעלה כדי לעזור לו. המשיבה גידלה את אחיה ומעשיה נבעו מכך. שירות המבחן מצא כי יש מקום להליך שיקומי וכך אף התרשם בית משפט קמא ועל כן אפשר לה לקחת חלק בהליך שיקומי. המשיבה החלה בטיפול על חשבונה (לגבי השל"צ ניתן עיכוב ביצוע).

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינה של המשיבה עולה כי הנה כבת 36 שנים, רווקה ואם לילד בן 14, עובדת כעצמאית בתחום הקוסמטיקה, ללא עבר פלילי. התסקיר מגולל נסיבות חיים קשות של המשיבה ומשברים משפחתיים רבים, ופורט כי לאורך השנים פרנסה המשיבה את בני משפחתה וסייעה בגידול אחיה. המשיבה התקשתה לקבל אחריות מלאה למעשיה וניכר כי חוותה עצמה כקורבן מהתנהגות השוטרים. שירות המבחן העריך כי למשיבה דפוסי התנהגות הרסניים, אך ציין כי המשיבה הביעה מוטיבציה להשתלב בהליך טיפולי לשיקום וציין לחיוב כי על אף קשייה הרבים הצליחה המשיבה לתפקד בתחום לימודיה ובתחום התעסוקה. לפיכך, הומלץ להימנע מהרשעתה, להטיל עליה צו מבחן וצו של"צ בהיקף 180 שעות.

דין

6. דין הערעור להידחות.

לזכות המשיבה יש לזקוף את הודאתה בביצוע העבירות, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים המשפטיים, העדר עבר פלילי, חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, נסיבות חיים קשות, תסקיר חיובי שניתן בעניינה, המתאר תפקוד נורמטיבי חרף הרקע המשפחתי, וכן נסיבות הקשורות בביצוע העבירות, ובכללן, העובדה כי העבירות לא בוצעו לאחר תכנון מוקדם, אלא כניסיון של המשיבה להיחלץ לעזרת אחיה, וכי השוטרים ריססו עליה ועל אימה גז לפל והיא היתה מוטלת על הרצפה, וכן כי נאשם 2 הוכה בראשו על ידי שוטר שעה שנחלצה לעזרתו. מאידך, העבירות שביצעה המשיבה הינן חמורות. המשיבה תקפה שוטרים במסגרת אירוע מתמשך ולא חדלה ממעשיה תוך שהסבה להם נזקים פיזיים בלתי מבוטלים. אמנם, המשיבה לא ידעה כי האדם הראשון אותו תקפה הינו שוטר, אך מדובר בתקיפה משמעותית של אדם שגרמה לו לחבלות בלתי מבוטלות בפניו. באשר לשני המותקפים הנוספים, המשיבה ידעה כי מדובר בשוטרים אך לא היה בכך כדי להניאה ממעשי התקיפה. השוטרים הותקפו אך בשל מילוי תפקידם כדן. האינטרס הציבורי מחייב ששוטרים יוכלו למלא תפקידם ללא מורא ופחד. על כן, נדרשת ענישה מכבידה ומרתיעה (ר': ע"פ 5214/13 מחמוד סירחאן נ' מדינת ישראל (2013)). בית משפט קמא צדק בקבעו כי במקרה דנן לא נתקיימו הנסיבות המאפשרות הימנעות מהרשעה ובקבעו כי מתחם הענישה נע בין עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל. עונשה של המשיבה נגזר תוך חריגה לקולה ממתחם זה מטעמי שיקום, תוך שהוערך כי קיים סיכוי של ממש שהמשיבה תשתקם וכי נסיבות ביצוע העבירות דנן אינן מקנות להן חומרה יתרה. בית משפט קמא בחר לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינה של המשיבה, בו צוין כי חרף נסיבות חייה הקשות של המשיבה לאורך השנים, היא שמרה על תפקוד נורמטיבי, סייעה בפרנסת בני המשפחה ובגידול אחיה ולא הסתבכה בפלילים. זאת, בצד הבעת הנכונות מצידה של המשיבה להשתלב בהליך טיפולי לבחינת התנהלותה.

בנסיבות אלה, לא ניתן לומר כי נפלה טעות בגזר דינו של בית משפט קמא באופן המחייב התערבות ערכאת הערעור.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט אלול תשע"ז, 10 ספטמבר 2017, במעמד ב"כ המערערת, ב"כ המשיבה והמשיבה בעצמה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

**רפי כרמל, שופט
אב"ד**